

Gang ved Valget i Næstved. Jeg var anmodet om at stille mig dér, saaledes som jeg saa mange Gange er blevet anmodet om at stille mig og har sagt nej; men Forholdene var lidt særlige i Næstved derved, at det var umuligt for Arbejderne at faa en Kandidat igennem. Ved Samtaler med Lederne af mit Parti blev jeg opfordret til at spørge Arbejderførerne, om de under Hensyn til den Stilling, jeg havde indtaget i Spørgsmaalet om Arbejderorganisationerne, som dog var af praktisk Værdi for Arbejderne paa det Tidspunkt og ogsaa for Arbejderførerne, vilde kaste Arbejdernes Stemmer ved dette Valg over paa mig. Jeg rettede derefter dette Spørgsmaal til dem, og man tror jo, at mellem Gentlemen har den ene Lov til at spørge den anden om en Ting, uden at den anden derfor skal sige, at man har tigget ham om noget. Jeg spurgte altsaa og fik Svaret nej og ønskede derfor ikke at stille mig. Men, naar man laver dette simple Spørgsmaal om til, at jeg skulde have bedt om Arbejdernes Stemmer, siger jeg, det er ikke sandt, det har jeg ikke gjort, jeg har kun spurgt; og er de Herrer saa fornemme, at man ikke en Gang kan spørge dem om noget, er der en saa stor social Afstand mellem dem og mig, at jeg tænker, det næste bliver, at man skal stille for dem paa Knæ, naar man skal henvende sig til dem, men saa bliver det ikke mig, der henvender mig.

Nu er jeg altsaa blevet Højfinansens Tjener i den Grad, at jeg er blevet en Slags Privatsekretær hos Prior. Hvad mener man nu egentlig med en Slags Privatsekretær? Er det en Privatsekretær, eller er det noget andet? Men hvis det er noget andet, hvorfor siger man saa ikke dette andet, men siger en Slags Privatsekretær? Meningen skal naturligvis være den, at jeg som den af Prior privat betalte Mand i dette Forhold har haft Impulsen til at træde ind for ham. Lad mig nu først sige, at jeg har Lov til at være Privatsekretær for hvem jeg vil, jeg er Nationaløkonom, og hvis nogen har Brug for mine Kundskaber og mit Arbejde, har jeg Lov til at yde dem dette Arbejde og disse Kundskaber og tage Betaling for det, ligesom en Skomager har Lov til at sy Støvler til hvem han vil, og en Skrædder har Lov til at sy Tøj til hvem han vil og faa det betalt. Saaledes har jeg vel ogsaa Tilladelse til at bruge mine Evner for hvem jeg vil og faa Penge for det. Men jeg har aldrig nogen Sinde været hverken Priors eller noget andet Menneskes Privatsekretær, og det meget ringe Arbejde, jeg en Gang eller anden kan have gjort for Prior, har jeg aldrig nogen Sinde faaet eller

ventet eller tænkt mig Muligheden af at faa en rød Øre for. Og dette Arbejde som altsaa er ganske overordentlig lidt, er i Regelen ydet paa mit Initiativ. Naar jeg har hørt, at Prior beskæftigede sig med en eller anden Ting, har jeg sagt, jeg tror nok, jeg kan samle et eller andet sammen til Dem i Retning af Statistik eller Kendsgerninger. Det har jeg gjort et Par Gange, to eller tre, jeg ved det ikke, i alle de mange Aar, jeg har kendt ham, men der har aldrig været Tale om eller kunnet være Tale om, at jeg skulde have Betaling for det. Det burde man ogsaa vide, at det er noget, jeg saa tidt gør, det har jeg saa ofte gjort ogsaa for ærede Medlemmer af dette Ting, uden nogen Sinde at spørge om, hvorvidt de hørte til det ene eller det andet Parti; det har jeg ogsaa gjort, og det i nok saa stor Udstrækning som overfor Direktør Prior, for Socialdemokrater i denne Sag, og det manglede bare, at den ene Kollega ikke skulde kunne henvende sig til den anden og sige: Giv mig Besked om dette Forhold, du kender til det, og at man skulde unddrage sig, enten fordi det koster en noget Arbejde, eller Manden var fra et andet Parti end en selv. Jeg hører i det hele taget til de Mennesker, der hellere siger ja end nej til Folk. Og hvad det angaar at gøre gratis Arbejde, er det noget, jeg aldrig har været bange for; jeg kan vel nok sige, at jeg gør snarere, hellere og bedre gratis Arbejde, end naar jeg gør det for Penge. Det kan maaske være dumt af mig, men saadan er jeg indrettet. Jeg har i Arbejdernes Læseselskab Sæson efter Sæson holdt Foredrag hele Sæsonen igennem hver Ugedag. Jeg har holdt over 50 Forelæsninger ovre i Udenrigsministeriet. Det blev tilbudt mig at faa Betaling, men jeg har ikke villet modtage nogen Betaling, jeg har bedre kunnet lide at gøre det uden Betaling. Og det er dog Foredrag, der, maa man huske, bliver holdt for Folk, der ogsaa ved noget, og det kan jo ikke hjælpe, man dér kommer med nogle Fraser eller sligt; nej, man maa selvfølgelig have forberedt sig ordentlig, have arbejdet Stoffet ordentlig igennem. Det er altsaa et ret betydeligt Arbejde, jeg gør. Jeg nævner det kun for at vise Dem, at Arbejde har jeg aldrig været bange for at gøre, selv om det ikke blev betalt. I det hele taget maa jeg sige de Herrer, at er der noget i denne Verden — det er vist meget dumt af mig —, jeg ikke har interesseret mig for, saa er det Penge, aldrig nogen Sinde. Naar jeg har haft fra Haanden i Munden, har jeg altid været tilfreds og ikke ønsket mere. Men nu — og det er